

noget klarere, idet Reglen vist ikke kan gælde alle Embedsmænd og vel heller ikke alle pensionsberettigede Bestillingsmænd. Jeg ser saaledes ikke, hvorledes man vil forholde sig overfor en Præst, om det vil være nødvendigt at afskedige en saadan Mand, som dog genuem Konfirmationsundervisning kommer i Forbindelse med Børn, og hvorledes man da vil forholde sig med Hensyn til Pensionering. Det vil dog neppe være rimeligt som ellers at lægge Byrden herved over paa Eftermanden. Det vil ganske sikkert være nødvendigt at faa klaret dette Spørgsmaal noget nærmere, end det er gjort her i Forslaget.

En anden Bestemmelse, jeg skal nævne, er den, der i § 12 er truffet med Hensyn til dem, der „under Soldatertjenesten“ paa- drage sig Tuberkulose. Jeg forudsætter selvfølgelig, at Bestemmelsen ikke indskrænkes ligefrem til Soldater, men at man tager Søværnet med og ogsaa i den Henseende foretager en Ændring i Lovforslaget. — Det er de Bemærkninger, jeg har at gøre med Hensyn til det første Lovforslag.

Det andet Lovforslag, der omhandler Statsunderstøttelse til Hospitaler og til Behandling af tuberkuløse paa disse, er undergaaet adskillige Ændringer, som efter min Mening ere Forbedringer. Den højtærede Minister har allerede ved sit Forslag under § 2 Punkt 4 gennemført den Forandring, at det ikke alene bliver de kommunale Tuberkulosehospitaler, der blive at anerkende som statsunderstøttede, men at Anerkendelsen ogsaa udstrækkes til andre Hospitaler, naar de opfylde visse betryggende Betingelser. Folketinget har indsat en Bestemmelse om Rekonvalescenthjem, som jeg sætter overordentlig stor Pris paa. Det er efter min Mening et meget vigtigt Punkt, at der for den ubemidlede og snarere mest for den tjenende Klasse kan oprettes saadanne Hjem, og at disse kunne blive statsunderstøttede, saa at disse Mennesker ikke ere henviste til umiddelbart efter, at de forlade et Sanatorium, at søge deres Arbejdsplads, hvor de straks ville blive tagne i Brug og mulig derved forskertse de Virkninger, de have opnaaet paa Sanatoriet, men at de kunne søge til et saadant Rekonvalescenthjem — med den Begrænsning, som er i Lovforslagets § 5, at Opholdet ikke kan udstrækkes over 2 Maaneder — og der samle Kræfter og blive langt arbejdsdygtigere, end de ere umiddelbart efter Udgangen fra Sanatoriet. — Endelig er der kommet en ny § 4, som jeg ogsaa anser for en Forbedring af Lo-

ven, hvorved der gives selv mindre Afdelinger paa Amtssygehusene og kommunale Sygehuse Adgang til at blive statsanerkendte, naar de opfylde visse nærmere Betingelser med Hensyn til Indgangen til dem og mindst afgive Plads til 6 Patienter. Dette i Forbindelse med de før omtalte Rekonvalescenthjem anser jeg for at være af overordentlig stor lokal Betydning, idet dette i Forbindelse med den Tilføjelse, § 8 nu har faaet, og som absolut maa blive en Opmuntring for de kommunale Myndigheder, Amtsmyndighederne, til ved Sygehusene at oprette mindre Afdelinger for Tuberkulose, giver den nærboende Befolkning en hurtig og let Adgang til at kunne komme under Tuberkulosebehandling, hvorved man opnaar, at de ikke, saaledes som det ofte nu er Tilfældet, gaa for lang Tid i deres Hjem, inden de søge en saadan Hjælp, fordi de ere ængstelige for at komme for langt fra Hjemmet. Aabnes der Adgang til, at de kunne blive anbragte paa lokale Sygehuse, tror jeg, der vil være vundet grumme meget for den lokale Befolkning.

Naar den højtærede Minister ikke kunde tiltræde Kommissionens Forslags § 7, ejheller det af et Mindretal i Folketinget stillede Forslag under Nr. 16, maa jeg kun udtale min Tilfredshed med, at den højtærede Minister selv har stillet et Forslag om en Tilføjelse til § 8, hvorved det altsaa vil blive muligjort, at Ministeren i 5 Aar kan disponere over et Beløb paa i alt 500,000 Kr. til Opbyggelse og Udvidelse af bestaaende Sygehuse, en Foranstaltning, der absolut vil være en Opmuntring for Sygehusene til at gøre noget, naar de dels blive statsanerkendte og dels faa et Tilskud af omtrent Halvdelen, indtil 1,250 Kr. pr. Seng, til at etablere mindre Afdelinger ude omkring i Landet, hvortil der absolut vil være Trang, og som sikkert ville blive stærkt benyttede og benyttede i rette Tid — det er egentlig det, der har den store Betydning.

I det store og hele maa jeg udtale min Tilfredshed med Lovforslaget og min Tak for, at det er fremsat omtrent i samme Aand, som det var affattet af Kommissionen. Det er jo ret naturligt, at saa store Forslag som disse neppe ville kunne gaa igennem Tinget uden nærmere Overvejelse, ogsaa i Udvalg, men jeg vil dog haabe, at Arbejdet i et saadant Udvalg maa fremmes saa hurtigt, at man maa se en Afslutning paa disse vigtige Lovforslags Behandling, inden denne Samling slttes. Hertil er der ganske vist ikke lang Tid for dette